

РЕШЕНИЕ

№ 23429

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6215** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Г. Й., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. Д. срещу Решение № 583 от 01.02.2024 г., постановено по НАХД № 8747/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-025544/09.12.2022г., издадено от Началник група към СДВР – ОПП, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП „глоба“ в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

В жалбата се навеждат касационни оплаквания за неправилност на оспорения съдебен акт, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с анализа и оценката на доказателствата. Счита, че съдът е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка, като необосновано и неоснователно са приети показанията на разпитаните свидетели В. и С. за непротиворечиви и доказващи фактическата обстановка, описана в АУАН. Моли да

се отмени оспореното решение, както и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, не се явява и не се представлява. Не е изразено становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС приел за установено, че на 20.12.2021г. около 11:20 часа в [населено място] по ул. ”Д-р Т. Д.” с посока от [улица] към паркинга на ВМА А. Г. Й. управлявал лек автомобил “М. Г. 350 Д 4МАТИК“ с рег. [рег.номер на МПС] и поради недостатъчен контрол реализирал пътнотранспортно произшествие като удря лек автомобил Ф. с рег. [рег.номер на МПС] . След настъпилото пътнотранспортно произшествие А. Г. Й. напуснал местопроизшествието, но св. В. успяла да заснеме автомобила на Й.. В задната част на л.а.“Ф.“, управляван от св.В., били нанесени щети.

На място пристигнали служители на ОПП-СДВР, които съставили протокол за ПТП и скица на местопроизшествието. За констатираните нарушения е съставен срещу А. Г. Й. АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така приетата за установена фактическа обстановка, Софийският районен съд е обосновал изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон.

Решението на районния съд е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал и съществено процесуално нарушение - чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство.

В тази връзка изцяло неоснователно е твърдението на касатора за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените

правила. Въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал. 2 и, ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства - съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл. 283 НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН и събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства. Възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка изцяло кореспондира със събраните по делото писмени и гласни доказателства, които са обсъдени и съобразени от решаващия състав, който правилно е кредитирал свидетелските показания на актосъставителя и на другия участник в ПТП-то. От страна на касатора, както в хода на производството пред административния орган, а и пред СРС, така и пред настоящата инстанция не са ангажирани доказателства за установяване на различна фактическа обстановка, от установената със събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Както е посочил и решаващият съд, разпоредбата на чл. 20, ал. 1 ЗДвП предвижда, че водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Очевидно след като е настъпило ПТП с участието на управлявания от наказаното лице автомобил, то водачът не е осъществил контрол в достатъчна степен върху него, с което не е изпълнил посоченото задължение. Правилно е издирена и приложимата за нарушението санкционна разпоредба на чл. 185 от ЗДвП, съгласно която за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20.00 лв.

С напускането на местопроизшествието той е осъществил и другото вменено му нарушение - това по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП, която разпоредба предвижда, че когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Санкцията, която се предвижда за това нарушение, съгласно чл. 175, ал. 1 т. 5 от ЗДвП е глоба от 50 до 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца. Предвид особеностите на конкретния случай, съдът приема, че така определеният размер, а именно глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, е справедлив и ще постигне необходимата превенция.

По изложените съображения, не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се следват разноски, но такива в настоящето производство не са претендирани и съдът не присъжда.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 583 от 01.02.2024 г., постановено по НАХД № 8747/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: